

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích, rozhodl samosoudcem JUDr. Janem Dvořákem v právní věci **žalobkyně: I. V.,** , proti **žalované: České správě sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o **žalobě proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7.12.2009, č. „X“**

t a k t o :

- I. Žaloba** proti rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 7.12.2009, č. „X“ **se z a m í t á .**
- II. Žádný** z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaným rozhodnutím byla žalobkyni podle ustanovení § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“) zamítnuta žádost o plný invalidní důchod z důvodu nesplnění základních podmínek nároku na tento důchod stanovených v ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění.

Žalobkyně podala včas proti žalovanému rozhodnutí žalobu, ve které se domáhala jeho soudního přezkoumání. V žalobě byly obsaženy námitky, které se týkaly nedostatečně posouzeného zdravotního stavu žalovanou s návrhem na zrušení žalovaného rozhodnutí.

V žalobě byly dále uvedeny zdravotní problémy žalobkyně a odkaz na zdravotní dokumentaci jich se týkající.

Žalovaná se k žalobě nevyjádřila.

Soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) z hlediska správnosti a úplnosti zjištěného zdravotního stavu postižení žalobkyně včetně správnosti určení procentuálního ohodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, přičemž dospěl k následujícím skutkovým a právním závěrům.

Mezi účastníky řízení je nesporné, že žalovaná při vydání žalovaného rozhodnutí v části určující procentuální ohodnocení poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně vycházela z lékařské dokumentace zahrnující hlavně posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení v Pardubicích ze dne 18.11.2009.

Z uvedených podkladů vyplynul závěr, podle kterého konečná procentní míra poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně činí 25 %, přičemž se nejedná o zdravotní postižení odpovídající příloze č.3 vyhlášky č. 284/1995 Sb., kterou se provádí zákon o důchodovém pojištění, v platném znění, umožňující soustavnou výdělečnou činnost jen za zcela mimořádných podmínek a ani se nejedná o zdravotní postižení odpovídající příloze č. 4 citované vyhlášky.

Z výše uvedených skutečností vyplynulo, že mezi účastníky řízení zůstala jediná sporná otázka, spočívající v odborném lékařském posouzení procentní míry poklesu výdělečné činnosti žalobkyně včetně posouzení schopnosti této činnosti za zcela mimořádných podmínek s určením zdravotního postižení dle přílohy č. 3 citované vyhlášky, případně posouzení ztížení obecných životních podmínek s určením zdravotního postižení dle přílohy č. 4 citované vyhlášky. K posouzení výše uvedené otázky není příslušný soud, ale příslušný orgán – Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí České republiky (dále jen „PK MPSV ČR“), a to na základě § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Proto za tímto účelem soud provedl důkaz, a to posudkem PK MPSV ČR, pracoviště v Hradci Králové ze dne 27.5.2010, čj. 2010/676-HK.

Z tohoto posudku vzal soud za prokázané, že procentní míra poklesu soustavné výdělečné činnosti žalobkyně činila 25 %, když rozhodující zdravotní postižení bylo stanoveno podle kapitoly XV oddíl F položka 2 písm. b) přílohy č. 2 citované vyhlášky.

Za rozhodující zdravotní postižení považovala PK MPSV ČR: „bolesti zad při degenerativních změnách páteře bez kořenového kompresivního syndromu.“

Soudu tedy nezbylo než dospět k závěru shodném se závěrem uvedeného lékařského posudku zmíněné posudkové komise, a to, že k datu vydání žalovaného rozhodnutí žalobkyně nebyla plně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění a ani nebyla částečně invalidní podle § 44 odst. 1 nebo 2 zákona o důchodovém pojištění. Dále v souladu

s uvedeným posudkem dospěl soud k závěru, že v projednávané věci se nejednalo o schopnost výkonu soustavné výdělečné činnosti pro zdravotní postižení jen za zcela mimořádných podmínek a ani se nejednalo o ztížení obecných životních podmínek z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Podle § 44 odst. 1, věta první, zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec částečně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavně výdělečné činnosti nejméně o 33 %, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavně výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 39 odst. 1 písm. a) a b) zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec plně invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho schopnost soustavně výdělečné činnosti nejméně o 66 %, nebo je schopen pro zdravotní postižení soustavně výdělečné činnosti jen za zcela mimořádných podmínek.

Podle § 38 písm. a) zákona o důchodovém pojištění má pojištěnec nárok na plný invalidní důchod, jestliže se stal plně invalidním.

Protože nárok na plný invalidní důchod žalobkyně nevznikl a nebylo v řízení prokázáno zkrácení veřejných subjektivních práv žalobkyně z důvodu nezákonnosti žalovaného rozhodnutí, nezbylo soudu, než žalobu jako nedůvodnou zamítnout (§ 65 odst. 1 a § 78 odst. 1 s. ř. s.).

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1, 2 s. ř. s., když žalované jako orgánu ve věcech důchodového pojištění, byť měla ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů nenáleží.

P o u ě n í : Toto rozhodnutí nabývá **právní moci dnem doručení** účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná **kasační stížnost** k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s. ř. s. ve **lhůtě dvou týdnů** po doručení rozhodnutí prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s., a contrario).

V Pardubicích dne 15. září 2010

JUDr. Jan Dvořák , v.r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení: Monika Marelová